वसुमिचभूधरगजात्मदिङ्मयै-
र्मनुरर्णकैस्त्रिपुटीकृतः पृथक् ।
निजजातिमुङ्निगदितं षडङ्गकं
क्रिययैव तत् खलु जनानुरञ्जनं ॥ ५ ॥
अथ संविशोध्य तनुयुक्तमनिन्दतः
प्ररचय्य पीठमपि चारुचर्मणा ।
करयोर्द्दशाक्षरविधिं क्रमात् न्यसेत्
षडङ्गसायकमनङ्गपञ्चकं च ॥ ६ ॥
[2]मनुमीदृशं न्यसतु सर्व्वतस्तनौ
स्मरसम्पुटैस्तदनु मातृकाक्षरैः ।
दशतत्त्वादि दशार्णकीर्त्तितं
त्वथ मूर्त्तिपञ्जरविधानमाचरेत् ॥ ७ ॥
सृजतिस्थितिदशषडङ्गसायकान्
न्यसतात्ततोऽन्यदखिलं पुरोक्तवत् ।
प्रविधाय सकलभुवनैकसाक्षिणं
स्मरतान्मुकुन्दमनवद्यधीरधीः ॥ ८ ॥
अथ भूधरोदधिपरिष्कृते महो-
न्नतशालगोपुरविशालवीथिके ।
मूलछद्मग्रसितसौधसङ्कुले
मणिहर्म्यविस्तृतकबाटवेदिके ॥ ९ ॥

---

[2] मनुना त्रिशो न्यसत्विति वर्ध० पु० ॥